

8. октобар 2002 - 14. јануар 2003

Председнику и Скупштини Републике Српске

*По штовани господине Председниче,
по штоване даме и господо народни посланици,*

*Молимо Вас господине Председниче,
даме и господо народни посланици да:*

1. *подржите јавну молбу госпођи ПЛАВШИЋ изложену на:*

www.slobodnasrpska.org

*и да тражите од државних органа Републике Србије
и СРЈ да се одмах омогуће госпођи ПЛАВШИЋ
да јавно и лично одговори на молбу,*

2. *да тражите од државних органа Републике Србије и
СРЈ да се госпођи ПЛАВШИЋ омогући да се
слободно и безбедно врати у Републику Српску
и да се даље поступи у складу с истином и Уставом
Републике Српске, поштујући морал, традицију и
националне вредности Српског народа.*

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

1. *Госпођа ПЛАВШИЋ, некадашња Председница Републике Српске,
је добровољно отишла на Суд у Хаг коме се обратила речима:
"Часни Суди". Потом је, под заклетвом, изјавила да није крива по
оптужбама изнетим против ње и то гарантовала својом чашћу.*

*Госпођа ПЛАВШИЋ се налази у Београду под контролом коју
је организовао Суд у Хагу. Суд је пре неки дан изнео видео
снимак веома изнурене, исцрпљене госпође ПЛАВШИЋ у коме
она обавештава Суд да признаје да је одговорна за злочине
учињене у Републици Српској.*

*Тај исказ на видео снимку оповргава њен исказ дат јавно и
лично, под заклетвом и гаранцијом чашћу, на Суду у Хагу.*

*Госпођи ПЛАВШИЋ није омогућено до сада да лично јавно то
изнесе ни на Суду у Хагу ни пред јавношћу у Београду или у својој
родној земљи Републици Српској, пре свега свом народу.*

*Не разматрајући сада то да ли за Суд може видео снимак, посебно урађен
под таквим околностима, да буде меродаван доказ, сматрамо да је
неопходно да се без икаквог одлагања омогући госпођи ПЛАВШИЋ
да јавно изложи истину и да одговори на питања која су јој
постављена у молби (видети је на:
<http://www.slobodnasrpska.org/fs/aktuelno/bilja.html>).*

2. *Госпођа Биљана ПЛАВШИЋ је добровољно прихватила да буде
Председница Републике Српске и да преузме све обавезе и права које
из тога проистичу. Она је тиме прихватила да представља Српски народ
из Републике Српске као њен конститутивни народ у складу с Уставом,*

традицијом, моралом и националним интересима и вредностима Српског народа за његово добро и добро свих држављана Републике Српске. То је прихватила у тешким временима. Прихватила је после апела његове светости српског патријарха господина Павла целом Српском народу да не подлежемо мржњи и да не чинимо злочине.

Српски народ се борио не само за своје ослобођење већ и за ослобођење свих осталих југословенских народа да би живели у миру и слободи у заједничкој држави. Томе су се жртвовали његови синови у два светска рата. Ради оснивања заједничке државе укинута је, с великим жртвама створена, слободна српска држава - српска Краљевина.

Српски народ се на референдуму у Босни и Херцеговини изјаснио за остајање у заједничкој држави Југославији. Једино су српски референдуми у Крајини и Босни и Херцеговини омаловажени, док су свих других народа (па чак и Република, супротно Уставу СФРЈ) прихваћени, поштовани и спроведени у дело.

Српски народ је злочинима на српској свадби у Сарајеву, масакром у Босанском броду и спаљивањем српског Сјековца са становништвом (1992. год), потом масакрима око Братунца и Сребренице (што међународна јавност скрива) био принуђен на самоодбрану, на оправдану одбрану од злочина и злочинаца. Српски народ самим тим није прихватао злочине ни злочинце. Нико у његово име није смео да чини злочине или да их подржава, да буде одговоран за злочине. А пре свега то није смео да чини и/или прихвата Председник Републике Српске.

Госпођа ПЛАВШИЋ је оптужена на Суду у Хагу као некадашња Председница Републике Српске коју је њен народ слободно изабрао.

Народ Републике Српске, Српски народ у њој као њен конститутивни народ, јој је пружио не само своје поверење и своју судбину већ и судбину своје деце и свог потомства,

Тврди се да је Госпођа Биљана ПЛАВШИЋ признала да је:

"...постојао распрострањени и систематски напад на цивиле," , ("босанске Муслимане и Хрвате"), "да су њени поступци били повезани са систематским нападима против цивила, да је била свесна ширег контекста свог понашања, да је починила радње и пропусти против жртава или становништва као жртве и поседовала намеру да их почини, да је њено понашање имало политичку, расну и верску основу и да је поступала са свесном намером дискриминације..."

Ако је тачно то што пише у Уговору између Суда у Хагу и госпође ПЛАВШИЋ и овде доле у допису ФХП, то онда значи да госпођа ПЛАВШИЋ треба да јавно сноси одговорност и одговарајуће последице за злочине за које је одговорна, по њеној сопственој савесној изјави, према Уставу Републике Српске, у складу с истином, српским моралом, традицијом и националним вредностима, а пред народом Републике Српске.

Ако је то тачно, а што треба да се установи (тачка 1.), онда је госпођа Биљана ПЛАВШИЋ те кривице свесно и јавно већ признала. Значи није ни потребно да се исте доказују него је једино неопходно да одговарајуће институције Републике Српске донесу адекватну пресуду по почињеним злоделима. Ни Суд у Хагу не може да је ослобађа од одговорности које она има пред народом и државом Републике Српске, нити да је штити од те одговорности.

Ако није тачно то што је изложено на видео снимку на Суду у Хагу, што пише у Уговору између Суда у Хагу и госпође ПЛАВШИЋ и што пише у доњем допису ФХП, онда, такође према Уставу Републике Српске, у складу с истином, српским моралом, традицијом и националним вредностима, Република Српска треба јавно да заштити госпођу Биљану ПЛАВШИЋ.

Одбијање, омаловажавање, оглушивање о ову молбу би значило да садашња Власт у Републици Српској одобрава њеном руководству да чини злочине или да одобрава злочине, без одговорности пред народом. Тиме би се нанела велика срамота и ново зло Српском народу. Он није за то дао поверење својим вођама.

Верујемо да поштујете поверење свог народа и своје уставне обавезе. Зато се надамо Вашем разумевању хитности и важности испуњења ове молбе и да ћете да је прихватите и спроведете у дело без одлагања, и унапред Вам се захваљујемо.

С поштовањем,

1. Слободан Петровић,
(бив. први Директор СРНЕ - Лондон)
Chelmsford, V. Britanija.
sumadinac@btinternet.com
2. Др Љубомир Т. Грујић, Професор Универзитета,
Белфор, Француска
lyubomir.gruyitch@utbm.fr
3. Душан М. Стојановић,
Минхен, Немачка
Dusan.M.Stojanovic@web.de
4. Предраг Зироја, Студент
Бања Лука
Република Српска
webmaster@slobodnasrpska.org
5. Милован Вигњевић, Електричар
MILWAUKEE, WI. USA
Mvignjevic@AOL.com
6. Мира Вуковић, Пензионерка
Alingsas, Svedska
yuko.vic@telia.com
7. Миливој Стипановић
Мркоњић Град
Република Српска, БиХ
webmaster@slobodnasrpska.org
8. Тика Јанковић
Калифорнија
tjankovi@micrel.com
9. Божидар Вукотић
Мелбоурне, Аустралија
bvukotic@bigpond.net.au
10. Љубица Лазаревић, Књиговођа

Отава, Канада
Ljubicalaz@hotmail.com

11. Радмила Драгин, Пензионер
Монтреал, Канада
webmaster@slobodnasrpska.org
12. Марко Влацић, Грађевинар
Отава, Канада
webmaster@slobodnasrpska.org
13. Марио Гвозден, Морнар/Ма шиниста
Малме, Шведска
republic_of_srpska@hotmail.com
14. Марко Младеновић
Бор, Југославија
webmaster@slobodnasrpska.org
15. Слободан Јањић, Професор, Инжењер
Торонто, Онтарио, Цанада
dan-janjic@rogers.com
16. Миленко Михајловић, Рачуновођа
Liverpool, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
17. Владимир Михајловић, Фабрички радник
Liverpool, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
18. Александар Михајловић, Студент
Liverpool, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
19. Весна Михајловић, Студент
Liverpool, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
20. Петар Михајловић, Директор
Liverpool, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
21. Нада Михајловић, Чиновница
Liverpool, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
22. Драгица Мановски, Чиновница
Yagoona, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
23. Вера Мановски, Студент
Yagoona, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
24. Сониа Мановски, Студент
Yagoona, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org

25. Ђорђе Ђорђевић, Пензионер
Liverpool, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
26. Мирка Ђорђевић, Пензионерка
Liverpool, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
27. Бранко Тулемија, Пензионер
Cabramatta, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
28. Сава Максимовић, Пензионер
Fairfield, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
29. Радосава Максимовић, Пензионерка
Fairfield, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
30. Миле Секулић, Радник
Fairfield, Australia
webmaster@slobodnasrpska.org
31. Милица Секулић, Чиновница
Фаирфиелд, Аустралиа
webmaster@slobodnasrpska.org
32. Миланко Секулић, Подузимач
Фаирфиелд, Аустралиа
webmaster@slobodnasrpska.org
33. Сузана Секулић, Домаћица
Фаирфиелд, Аустралиа
webmaster@slobodnasrpska.org
34. Срђан Ковачевић,
Лугано, Швајцарска
kov.sr@freesurf.ch
35. Владимир Деспотовић
Београд, Србија
webmaster@slobodnasrpska.org
36. Горан Чича
Бања Лука, Република Српска
webmaster@slobodnasrpska.org
37. Милутин Песовић, Студент
Вишеград, Република Српска
webmaster@slobodnasrpska.org
38. Весна Михајловић
Београд, Југославија
vesnamir@yubc.net
39. Александар Полић, Пензионер
Malmö, Sweden
apo@telia.com

40. Предраг Тошић
Mathematician & computer scientist
Београд, Србија / Urbana, Illinois
p-tosic@cs.uiuc.edu
41. Ђорђе Гаврилов, Аутомеханичар
Торонто, Канада
webmaster@slobodnasrpska.org
42. Драган Давиовић
Јоханезбург, Јужна Африка
webmaster@slobodnasrpska.org
43. Ранко Чајић, Правник
Торонто, Канада
yuga@estart.com
44. Млађан Живковић
Ниш, Србија
zivkovicm@bankerinter.net
45. Аријана Ивић-Еленков, др. мед
Приједор, Република Српска-БиХ
ari@prijedor.com
46. Ду шица Савић, Библиотекар
Мелбурн, Аустралија
savicdusica@hotmail.com
47. Миодраг Миловановић, Лекар, спец.психијатрије
Приједор, Република Српска, Б&Х
michael@prijedor.com
48. Душко Бркић
Zurich, CH
webmaster@slobodnasrpska.org
49. Цвијан Кулић, Електроничар
Копенхаген, Данска
srbija@wanadoo.dk
50. Милан Весић, Грађевинар
Беч, Аустрија
webmaster@slobodnasrpska.org
51. Мирослав Војиновић, Дипл. Маш. Инг.
Auckland, New Zealand
miroslav.vojinovic@xtra.co.nz
52. Александар Зец, пвл
Бања Лука, РС
zeca@blic.net
53. Бојандић Далибор, Студент
Леверкузен, Њемачка
webmaster@slobodnasrpska.org

54. Бошко Косић, Студент
Приједор, Република Српска
bole@marihuana.com
55. Мирослав Спирић, Радник
Orlando, USA, Florida
MSpiric@cfl.rr.com
56. Боро Хаџић
Skövde
Svedska
0500.480074@telia.com
57. Петар Милатовић, Књижевник
Беч, Аустрија
petar.milatovic@chello.at
58. Владан Петровић, Студент
Београд, Србија
ssfcs@hotmail.com
59. Златомир Лазић
Јагодина, Србија
zlatomir@milnet.co.yu
60. Споменка Вујица
Њеинхеим, Немачка
њџбмастерЖслогбоднасрпска.org
61. Александар Стајић
Минхен, Немачка
webmaster@slobodnasrpska.org
62. Ранко Лакић, Медицински радник
Котор-Варо ш, Република Српска
webmaster@slobodnasrpska.org

Закључно с бројем 62.

ДОПИС ФХП СЛЕДИ:

From: "Goran" <dionisba@mail.ru>
To: <republikasrpska@yahoogroups.com>; <sorabia@yahoogroups.com>; "SerForum"
<serbianforum@yahoogroups.com>; <Srpski_rodoljubi@yahoogroups.com>
Sent: Monday, October 07, 2002 11:49 AM
Subject: [serbianforum] Sta je, zapravo, u Hagu priznala Biljana Plavsic

.....
REAGOVANJA

Sta je, zapravo, u Hagu priznala Biljana Plavsic
Gest ka izmirenju naroda

Fond za humanitarno pravo pozdravlja odluku Biljane Plavsic da prizna

krivicu i preuzme odgovornost za svoje ponasanje i postupke tokom oruzanih sukoba u Bosni i Hercegovini. Priznanje o pocinjenim nedelima, preuzimanje odgovornosti i zaljenje koje je Biljana Plavsic izrazila, u najboljem su interesu naroda kome ona pripada. FHP posebno ukazuje na cinjenicu da priznanje Biljane Plavsic otvara put za izmirenje ljudi i naroda u susjedstvu i vracanje ljudskog dostojanstva zrtvama.

Biljana Plavsic se izjasnila krivom za progone na politickoj, rasnoj i verskoj osnovi iz tacke 3 Izmenjene konsolidovane optuznice od 7. marta 2002, dok se Tuzilastvo saglasilo da predlozi da se prilikom odmeravanja kazne odbace preostale tacke optuznice koje se odnose na genocid, saucesnistvo u genocidu (tacke 1 i 2), istrebljenje i lisavanje zivota (tacke 4, 5 i 6), deportaciju i nehumana dela (7 i 8). U Sporazumu o izjasnjavanju o krivici od 14. septembra 2002. Biljana Plavsic se potvrdno izjasnila o krivici za progone bosanskih Muslimana i Hrvata, smatrajuci da je de facto kriva i priznala da snosi punu odgovornost za svoje postupke iz tacke 3. Optuznice.

Priznanjem krivice Biljana Plavsic je prihvatila postojanje rasprostranjenog i sistematskog napada na civile, da su njeni postupci bili povezani sa sistematskim napadima protiv civila, da je bila svesna sireg konteksta svog ponasanja, da je pocinila radnje i propuste protiv zrtava ili stanovnistva kao zrtve i posedovala nameru da ih pocini, da je njeno ponasanje imalo politicku, rasnu i versku osnovu i da je postupala sa svesnom namerom diskriminacije.

Biljana Plavsic je priznala sledece navode cinjenicnih osnova za utvrdjivanje krivicnog dela progona:

Da je izmedju 1. jula 1991. i 30. decembra 1992, delujuci kao pojedinac ili u dogovoru sa Radovanom Karadzicem, Nikolom Koljevicem, Momcilom Krajisnikom i drugim ucesnicima udruzenog zlocinackog poduhvata planirala, podsticala, naredila, pocinila ili na drugi nacin pomagala i podrzavala planiranje, pripremu ili izvršenje progona bosanskih Muslimana, bosanskih Hrvata i drugog nesrpskog stanovnistva u opstinama Banja Luka, Bijeljina, Bileca, Bosanska Krupa, Bosanski Petrovac, Bratunac, Brcko, Cajnice, Celinac, Doboj, Bosanski Novi, Donji Vakuf, Foca, Gacko, Hadzici, Ilidza, Ilijas, Kljuc, Kalinovik, Kotor Varos, Nevesinje, Novi Grad, Novo Sarajevo, Pale, Prijedor, Prnjavor, Rogatica, Rudo, Sanski Most, Sipovo, Sokolac, Teslic, Trnovo, Visegrad, Vlasenica, Vogosca i Zvornik.

Priznala je da su progoni obuhvatali:

1. Diskriminaciju bosanskih Muslimana i Hrvata, ukljucujuci uskracivanje slobode kretanja.

2. Ubistva tokom i nakon napada na sela i gradove u pomenutim opstinama, ukljucujuci ubistvo najmanje 48 Muslimana i Hrvata u Bijeljini, 1. i 2. aprila 1992, 30 starijih Muslimana u Bijeljini 10. jula 1992, 65 muslimanskih civila u Bratuncu 9. maja 1992, najmanje 10 Muslimana ispred hotela Posavina u Brckom 4. maja 1992, streljanje najmanje 30 muslimanskih seljaka u selu Prohovo 30. maja i 1. juna 1992, ubistvo i spaljivanje tela oko 70 bosanskih Muslimana u naselju Bikavac u Visegradu 27. juna 1992, likvidacija vise stotina Muslimana, muskaraca, zena i dece u Visegradu i na mostovima reke Drine tokom maja i juna 1992, ubistvo 15 Muslimana u Zvorniku 9. aprila 1992. i masovna ubistva u jos 15 mesta u BiH.

3. Ubistva u logorima i u vezi sa logorima, ukljucujuci ubistva desetina zatvorenika u logoru Manjaca od pocetka juna do 18. septembra 1992, ubistvo 14 muslimanskih zatvorenika u osnovnoj skoli "Vuk Karadzic" u Bratuncu od 10. do 16. maja 1992, ubistvo najmanje 266 zatvorenika u KPD Foca od juna do decembra 1992, ubistvo 190 zatvorenika, Muslimana i hrvatskih zena u osnovnoj skoli u selu Grabovice u opstini Kotor Varos, ubistvo stotine zatvorenika u logoru Omarska (Prijedor) od maja do avgusta 1992. i streljanje vise od 150 zatvorenika iz naselja Brdo u Prijedoru 20. jula 1992. godine, zatim ubistva zatvorenika u logoru na farmi i u tehnickoj skoli u Karakaju, u logoru Susica, Keraterm (Prijedor), Luka (Brcko) i u jos 15 logora ili objekata u vezi sa logorima.

4. Logore, uključujući devet objekata u Banja Luci, 15 objekata u opštini Bijeljina, pet objekata u Bileći, šest objekata osnovnih škola u opštini Bosanska Krupa, 11 objekata u Bosanskom Novom, devet u Bosanskom Petrovcu, devet logora u Bratuncu, 16 u Brckom, tri u Cajnici, četiri u Celincu, 30 u opštini Doboju, 24 u opštini Foca, šest u Gackom, šest u Hadzicima, pet u Ilidzi, sedam u Ilijasu, šest u Kalinoviku, sedam u Kljucu, 17 u opštini Kotor Varos, šest u Nevesinju, dva u Novom Gradu, šest u Novom Sarajevu, pet na Palama, 58 u opštini Prijedor, 10 u Rogatici, dva u Rudom, 22 u opštini Sanski Most, jedan u Sipovu, 10 u Sokolcu, 18 u Teslicu, 17 u Vlasenici, devet u Vogosci i 26 logora u opštini Zvornik.

5.

Unistavanje više od 140 kulturnih i verskih spomenika, među kojima su dzamija i katolička crkva u Bosanskoj Krupi, devet dzamija i dve katoličke crkve u opštini Bosanski Novi, pet dzamija u Bosanskom Petrovcu, jedna dzamija u Bratuncu i jedna u naselju Glogova, tri dzamije u Brckom, dve dzamije u Cajnici i jedna dzamija u selu Medjurečje, dve u Celincu i jedna u naselju Basici, tri dzamije i jedna katolička crkva u Doboju i u selu Gornja Grapska, pet dzamija u opštini Donji Vakuf, četiri dzamije u opštini Foca, dve u Hadzicima, četiri u Ilijasu, dve u Kalinovniku, sedam u opštini Kljuc, devet u opštini Kotor Varos, pet u Nevesinju, dve katoličke crkve i devet dzamija u Prijedoru, tri dzamije u Prnjavoru, pet u opštini Rogatica, četiri u opštini Rudo, devet u opštini Sanski Most, tri u opštini Sipovo, jedna dzamija u Sokolcu, jedna katolička crkva i dve dzamije u Teslicu, po jedna dzamija u Visegradu i Vlasenici, dve u Vogosci i četiri dzamije u opštini Zvornik.

Natasa Kandic, Fond za humanitarno pravo